Ἐπιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΚΑΠΟΤΕ ΑΝΟΙΓΑΝ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΓΙΟΜΑΤΑΡΙΑ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. — Κάποτε ἐπίσης ἔλεγαν ὅτι τὰ πρῶτα χιόνια ἦσαν Ἁγιοδημητριάτικα. — Σήμερα καὶ τὰ δυὸ αὐτὰ εἶναι ἁπλοῖ μῦθοι. — Βέβαια τίποτε δὲν ἀποκλείει καὶ κάποιες λευκὲς πινελιὲς σὲ μεσοκὲς βουνοκοσφές. — Ἀλλὰ θὰ πρόκειται ὁπωσδήποτε γιὰ ἔκπληξη. — Ὅσο γιὰ τὰ καινούργια κρασιὰ δὲν ὑπάρχει ἡ παραμικρὴ πιθανότητα νὰ ἀνοίξουν σήμερα, ἔστω καὶ σὲ μιὰ ἀπ' τὶς λίγες γνήσιες ταβέρνες ποὺ ἀπομένουν. — Καὶ ἐννοοῦμε γνήσιες ἐκεῖνες ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ «βάζουν» δικὸ τους κρασὶ κι' ὄχι νὰ προσφέρουν «φερτὸ» ἀπὸ τὶς γνωστὲς στέρνες ★ Ο ΜΑΡΣΑΛ ΚΟΜΠ, ΕΝΑΣ ΝΕΑΡΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ὁδηγὸς τάνκς κάνει τὴ θητεία του στὸν ἀμερικανικὸ στρατὸ τοῦ ΝΑΤΟ στὴ Γερμανία. — Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀδείας του ἦρθε πάρα πάνω ἀπ' ὅ,τι ἦταν συνηθισμένος καὶ ἐπιστρέφοντας στὸ στρατόπεδο διεπίστωσε ὅτι δὲν εἶχε διασκεδάσει ὅσο ἔπρεπε. — Γι' αὐτὸ καβάλησε ἕνα τάνκ καὶ ἄοχισε μεταμεσονύκτιο περίπατο— Ἔτσι οἱ κάτοικοι βγῆκαν ξαφνιασμένοι καὶ παρακολούθησαν τὸν Κόμπ στοὺς ἀπίθανους ἐλιγμούς του, ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων στραπατσάρισε περὶ τὰ ἑκατὸ σταθμευμένα αὐτοκίνητα, τριάντα φανάρια δρόμων καὶ δύο τηλεφωνικοὺς θαλάμους. — Ὁπωσδήποτε ζῆσις διασκέδασε.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἦσαν ἁπλῶς πατριῶτες...

ΑΝΩ σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ἔτσι καθὼς ἀρχίζει τὸ τριήμερο Δοξαστικὸ τοῦ Σαράντα, ἂς ξεφύγουμε ἀπ' τὰ μικρὰ καὶ τὰ ταπεινὰ ποὺ συνθλίβουν τὴν ψυχή μας κι' ἂς ἀφήσουμε τὴ μνήμη νὰ φέρει κάποιες ἀνταύγειες ἀπ' τὸ ἱλαρὸ φῶς τῆς μεγάλης ἐκείνης στιγμῆς τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Καὶ ἔχουμε τόση ἀνάγκη γιὰ μιὰ οὐσιαστικότερη ἐπικοινωνία μὲ τὸ πνεῦμα μιᾶς ἐπετείου, τὸ ὁποῖο πρὶν καὶ πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι ἀγάπη βαθειὰ καὶ μέχρις αὐτοθυσίας, ἀγάπη καὶ πόνος τοῦ μικροῦ καὶ ἁπλοῦ Ρωμιοῦ, γιὰ τὴν πατρίδα του, γιὰ τὴν Ἑλλάδα του. Ἡ αὐτοθυσία καὶ ἡ αἴσθηση τοῦ ὑπερτά του καθήκοντος χωρὶς ἴχνος φιλολογικῆς μεγαλοστομίας, χωρὶς ἴχνος μεμψιμοιρίας καὶ παζαρέματος.. Ἦταν ἀκόμη ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ πατριωτισμὸς ἦταν σύνθεση τῆς καρδιᾶς καὶ ὄχι ἀνάλυση τοῦ νοῦ. Ὁ πατριωτισμὸς ὅλων τῶν Ἑλλήνων ξέχωρα ἀπὸ πολιτικὰ φρονήματα. Ὁ πατριωτισμὸς ποὺ βρισκόταν πάνω ἀπὸ ὁποιαδήποτε κοσμοθεωρία. Ἐκείνος ὁ πατριωτισμὸς ποὺ εἶχε μόνο μιὰ πατρίδα καὶ ποὺ δὲν ἔκανε λογαριασμοὺς γιὰ νὰ δρεῖ ποιοὶ πολῖτες θὰ κερδίσουν, λιγότερο, καὶ ποιοὶ περισσότερο ἀπὸ τὴν κλαγγὴ τῶν ὅπλων καὶ τὴν αἱματοχυσία. Ἦταν ἕνας πατριωτισμὸς ποὺ πολλοὶ «διαβασμένοι» τὸν θεωροῦν ἀφελῆ καὶ ...ἱστορικὰ ξεπερασμένο μιᾶ καὶ δὲν ἀπευθύνει τὸ «πουρκουὰ» πρὸς τοὺς κυβερνῶντες πρὶν «ξιφουλκήσει» στὰ παιδιὰ τῶν μαχῶν. Ἐκεῖνη ἡ ὁρμὴ ποὺ φώναζε ἀπερίσκεπτα ἄερα, σὲ ὀκτὼ ἑκατομμύρια λόγχες, ἐκείνη ἡ καρτερία καὶ τὸ πεῖσμα καὶ τὸ πάθος ποὺ φτέρωνε τοὺς ξυπόλητους καὶ τοὺς νηστικοὺς στὰ ἄγρια *βουνὰ τῆς Βορείου Ἠπείρου*, ἐκεῖνο τὸ ἀνυπέρβλητο «χαμόγελο» στὰ χείλη, ἦ ὅλα αὐτὰ ἦσαν μέσα στὴν καρδιὰ ἑνὸς λαοῦ ποὺ ἐνοιωθε τὴν Πατρίδα σὰν ἱδανικό σὰν ἱερὸ καὶ ὅσιο, σὰν ἀξία στὰ ὅρια τοῦ μεταφυσικοῦ, ἑνὸς λαοῦ ποὺ ριγοῦσε καὶ δάκρυζε μπροστὰ σὲ σύμβολα γαλανόλευκα καὶ ἐθνικοὺς ὕμνους, στὸ βαθμὸ ποὺ σήμερα θεωρεῖται ἀφέλεια, ἀπὸ τοὺς πολὺ μελετημένους καὶ φορτωμένους μὲ διαλεκτικὲς ἑρμηνεῖες, καὶ διεθνιστικὲς ἀντιλήψεις ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλυση εἶναι ἔστω καὶ ἀκούσια μία πεμπτοφαλαγγίτικη πρακτόρευση ξένων συμφερόντων.

Ὅμως ἂς ἀφήσουμε τὸ πνεῦμα τοῦ Σαράντα μιὰ καὶ ἡ χωρὶς μισόλογα καὶ συμβατικότητες ἀναπόλησή του, ἀδηγεῖ μοιραία σὲ συγκρίσεις μὲ τὸ σήμερα καὶ σὲ γκρίνιες.

Κι' ἂς μιλήσουμε κατὰ τὶς προ/ῆρτιες αὐτὲς ὧρες, γιὰ τὶς ἀντίστοιχες ἐκεῖνες τῆς 26ης Ὀκτωβρίου 1940 ποὺ ἦσαν βαρυφορτωμένες ἀπὸ προμηνύματα. Μπορεῖ ὁ Ἰταλὸς πρεσβευτὴς Γκράτσι, νὰ θόλωνε τὰ νερὰ μὲ δεξιώσεις στὴν Ἀθήνα, ἀλλὰ ἡ γιορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου κυλοῦσε σὲ μία ἔκτακτη ἀτμόσφαιρα, μὲ κάτι τὸ ἐξαιρετικὸ καὶ βαρυσήμαντο, νὰ ἀναδίδεται ἀπ' τὴ φθινοπωρινὴ αἰθρία, καὶ τὰ γιορταστικὰ τροπάρια.

Ἡ διαίσθηση τοῦ κόσμου εἶχε ἐξουδετερώσει κάθε φασιστικὸ αἰφνιδιασμό.

Ὅλοι ἦσαν ἕτοιμοι. Καὶ μέσα στὶς ἐκκλησίες — σὰν σήμερα —τὸ ἀπολυτίκιο τοῦ Ἁγίου γινόταν τὸ πρῶτο θούριο τοῦ ἀγῶνα, καθὼς προσφερόταν μάλιστα γιὰ κάτι τέτοιο μὲ τὸ βαθὺ συμβολισμὸ του καὶ τὴν ἀναφορά του στὴν κατίσχυση τοῦ μικροῦ Νέστορα ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ Λυαίου. Ἡ ἱστορία τοῦ Δαυῒδ καὶ τοῦ Γολιάθ ποὺ γινόταν ἐκεῖνες τὶς κρίσιμες ὧρες προφητεία τοῦ ἐπικειμένου ἀγῶνος:

«Μέγαν εὗρατο
ἐν τοῖς κινδύνοις.
Σὲ ὑπέρμαχον
ἡ Οἰκουμένη».
Ἀθλοφόρε,
τὰ ἔθνη, τροπούμενον.
Ὡς οὖν Λυαίου
καθῆλες τὴν ἔπαρσιν
ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνας
τὸν Νέστορα,
Οὕτως, Ἅγιε
Μεγαλομάρτυς Δημήτριε.
κ.λ.π. κ.λ.π.

Καὶ τοῦτος ὁ ὕμνος ἦταν ποὺ δέσποζε στὶς παρακλήσεις τῶν ἁμάχων καθὼς οἱ πρῶτες δέσμες βομβῶν προσπαθοῦσαν νὰ τοῦ σπάσουν τὸ ἠθικό.

Ἔτσι τὰ σμύρτα ποὺ στόλιζαν σὰν σήμερα τοὺς πανηγυρίζοντες ναοὺς τοῦ Ἀθλοφόρου καὶ Μεγαλομάρτυρα ἀνακατεύτηκαν μὲ τὶς πρῶτες δάφνες τοῦ ἀθλοφόρου καὶ μεγαλομάρτυρος Λαοῦ. Μὲ τὶς δάφνες ποὺ ἄνθισαν πάνω ἀπὸ αἵματα καὶ καταστροφὲς καὶ καταξίωσαν ἱστορικὰ γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὸ Ἔθνος μας καὶ τοῦ ξαναθύμισαν τὶς ἀληθινὲς του ἠθικὲς διαστάσεις στὸν Κόσμο, διαστάσεις ποὺ δὲν ἔχουν σχέση μὲ τὴν ψυχρὴ λογικὴ μὲ τὰ νούμερα καὶ μὲ τὰ παζαρεύματα. Κι' ἂν αὐτὴ ἡ ἱστορικὴ καὶ ἠθικὴ καταξίωση τῆς Ρωμιωσύνης, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι οὐσία καὶ «πιστεύω» καὶ προορισμὸς τοῦ ἔθνους, ἰσχυρότερος ὁποιουδήποτε πολιτικοῦ καὶ κοσμοθεωρητικοῦ προβληματισμοῦ, τότε θὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι ἐκείνη ἡ ἐνότητα τοῦ Σαράντα ποὺ παρήγαγε τὸ θαῦμα, εἶναι γιὰ σήμερα μιὰ πολὺ δυσχερὴς ὑπόθεσις.

ΠΑΝ

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἐξεδηλώθη διαφωνία πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ Στρατιωτικῶν

ΑΘΗΝΑΙ. Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐσχολιάζετο εὐρύτατα ἡ δήλωσις τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Σοφούλη, ὅτι οὐδεὶς τὸν ἐνημέρωσε κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἡμέρας ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως καὶ ὅτι ὁ ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν ἐπιστρέψας ἀπὸ τὸ μέτωπον δὲν τὸν ἐπεσκέφθη διὰ νὰ τοῦ ἀνακοινώσει τὰ τελευταῖα γεγονότα. Ἡ δήλωση θεωρεῖται δημόσια αἰχμὴ κατὰ τοῦ κ. Στράτου, ἐνδεικτικὴ τῆς σοβούσης ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο ἀνδρῶν.

Ἀγνώστου ἐθνικότητος

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀεροπλάνα ἀγνώστου ἐθνικότητος ὑπερέπτησαν διαφόρων περιοχῶν τῆς Πελοποννήσου. Εἰς τὴν ἀνακοίνωσιν αὐτὴν προέβη τὸ γενικὸν ἐπιτελεῖον στρατοῦ.

Αἱ ἐπιχειρήσεις

ΑΘΗΝΑΙ. Σφοδρὰν ἀντεπίθεσιν ἐξαπέλυσαν οἱ συμμορῖται εἰς Βέρμιον. Πάντως ἡ σημειωθεῖσα ἐλαφρὰ σύμπτυξις τῶν ἐθνικῶν τμημάτων δὲν ἐπηρέασε τὴν γενικὴν διάταξιν αὐτῶν.

Μιὰ κουβέντα εἶναι...

Ἡ ΠΑΤΤΥ Πρέστον 55 χρονῶν, πρώην φωτομοντέλλο, μητέρα ἕξη παιδιῶν ἀλλὰ καὶ γιαγιὰ λέει χαρακτηριστικά:

«Ὅ,τι ἔχει συνηθίσει κανεὶς νὰ κάνει νέος, πρέπει νὰ τὸ συνεχίζει καὶ στὰ γεράματά του». Ἂν π.χ. κάνετε σκὶ στὰ εἴκοσι χρόνια σας πρέπει νὰ κάνετε ἀκόμη περισσότερο στὰ πενῆντα σας. Ὁ ρυθμὸς τῆς ζωῆς σας, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ χαλαρώνει, ἀλλὰ νὰ γίνεται πιὸ γρήγορος, ἂν θέλετε νὰ μείνετε πάντα νέοι. Ἂν ἔχετε παιδιὰ ἢ ἂν ἔχετε πολλὲς ἀσχολίες δὲν σᾶς μένει δέβαια καιρός, νὰ ἀσχοληθεῖτε μὲ τὸν ἑαυτό σας. Ἀλλὰ προσπαθεῖστε...

Μιὰ κουβέντα, εἶναι αὐτὸ κ. Γρέστον...

Δὲν ἑορτάζουν

Ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Δημητρίου Λάγαρη δημοσιογράφου, δὲν ἑορτάζουν, οὔτε δέχονται. Ὁ κ. Δημήτριος Τζελέπης, ἀρτοποιὸς, οὔτε δέχεται. Οἱ μαθηταὶ τῆς Δ΄ τάξ. τοῦ Γ΄ Γυμνασίου, εὔχονται χρόνια πολλὰ εἰς τὸν φιλόλογον καθηγητήν των κ. Δημήτριον Δρακόπουλον.

Κινηματογραφικά

ΡΕΞ «28η Ὀκτωβρίου 1940 ἡμέρα βομβαρδισμοῦ τοῦ κινηματογράφου Πάνθεον. 28η Ὀκτωβρίου 1948 ἔναρξη τοῦ ἀνεγερθέντος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν πολυτελεστέρου κινηματογράφου Ρέξ».

Ἡ ἀπάντηση τοῦ κ. Ἠλιοῦ

ΕΝΑ καλὸ μάθημα πρὸς τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος ἀντιπολιτευομένους ἔδωσε πρὶν λίγες μέρες στὴ Βουλὴ ὁ κ. Ἠλίας Ἠλιού.

Οὔτε τὸ ὄνομα, οὔτε τὰ μαλλιὰ του ποὺ ἄσπρισαν στοὺς ἀγῶνες γιὰ τὴν προαγωγὴ τοῦ Σοσιαλισμοῦ σεβάστηκε κάποιος κοινοβουλευτικὸς ἐκπρόσωπος καὶ προσπάθησε νὰ τοῦ καταλογίσει σὰν δημοκρατικὴ παρασπονδία τὸ ὅτι τὸν χειροκρότησαν σὲ κάποιο σημεῖο καὶ οἱ δυνλευτὲς τῆς Συμπολιτεύσεως.

Καὶ ὁ κ. Ἠλιοῦ ἔδωσε πληρωμένη τὴν ἀπάντηση:

—Δὲν κάνω ἀντιπολίτευση γιὰ τὴν ἀντιπολίτευση καὶ δὲν φοβᾶμαι νὰ εἰσπράξω χειροκροτήματα καὶ ἀπὸ ἄλλη παράταξη...

Τοὐτέστιν ποιὰ ἠθικὰ ἐρείσματα μπορεῖ νὰ ἔχει ὁποιαδήποτε ἀντιπολίτευση ποὺ δὲν διαπνέεται ἀπὸ καλὴ θέληση καὶ δὲν τὴν ἀποδει κνύει θεωρώντας κάτι τέτοιο ἐκ προοιμίων ἁμάρτημα;

Καὶ ποιὰ ἀντιπολίτευση μπορεῖ μὲ τόση μονοτονία στὰ κατηγορῶ της νὰ πείσει τὴν πλειοψηφία ὅτι κάνει καὶ γιὰ κάτι διαφορετικὸ καὶ θετικότερο;

Κάπως δύσκολο

ΠΟΛΥ καλὰ τὰ λέει ἡ «Ἐλευθεροτυπία» στοὺς θριαμβευτὲς δημάρχους καὶ Κοινοτάρχες καλώντας τους σὲ σκληρὴ καὶ μεθοδικὴ δουλειά. Γιατὶ ὀφείλουν ὄχι μόνο νὰ ἀντιπολιτεύονται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐξαντλήσουν τὶς δυνατότητες ποὺ τοὺς παρέχει ἡ ὑφιστάμενη σχετικὴ νομοθεσία γιὰ τὴ δημιουργία νέων πόρων καὶ γιὰ τὴν ἀξιοποίηση τῆς ἀκίνητης κοινοτικῆς ἢ δημοτικῆς περιουσίας...

Ἐξ ἄλλου σὲ ἕτερο ἄρθρο γράφει ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτύχουν οἱ νέοι δήμαρχοι πρέπει νὰ ὑπάρξει πνεῦμα ἑνότητος τῶν μέχρι προχθὲς ἀντιμαχομένων.

Μακάρι νὰ συμβεῖ ἔτσι. Ἀλλὸ λογικὰ δὲν τὸ βλέπουμε. Ἐφ' ὅσον τὰ κόμματα ποὺ στέκονται πίσω τους εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ ἐνδιαφέρονται περισσότερο γιὰ τὴν πτώση τῆς κυβερνήσεως παρὰ γιὰ τὴν ἄνοδο τῶν Δήμων. Ἄλλωστε καὶ ἡ παροχὴ ψήφου στὶς δημοτικὲς ἐκλογὲς αὐτὴ τὴν ἔννοια εἶχε γιὰ τοὺς πολιτικοποιημένους. Νὰ χάσει ἡ κυβέρνηση τὴν «δεδηλωμένη» ἔστω καὶ ἐκτὸς Βουλῆς. Πῶς λοιπὸν θὰ ἀλλάξει καθ' ὁδὸν ἡ κατάσταση.

Ἔπειτα καὶ μερικὰ σημεῖα κάποιων μηνυμάτων εἶναι προφανὲς ὅτι προσπαθοῦν νὰ συντηρήσουν τὴν δημοτικὴ μισαλλοδοξία παρὰ νὰ τὴν ἀμβλύνουν (ἀπὸ ἐδῶ ἡ δημοκρατία, ἀπὸ ἐκεῖ ὁ φασισμός). Ἀλλὰ καὶ πρὸς τί νὰ ἀλλάξει τὸ βιολὶ ὅταν στάθηκε ἱκανὸ νὰ ξαναδώσει τὴν πλειοψηφία. Μόνο ἀπὸ αἴσθημα εὐθύνης πρὸς τὴν πόλη. Μὰ τί ἀξία μπορεῖ νὰ ἔχει μιὰ πόλη μπροστὰ σὲ κοτζὰμ Δημοκρατία;

Ἂν πᾶτε ἔξω

ΚΑΘΩΣ τὸ Φθινόπωρο, ὁδεύει πρὸς τὸ τέλος του καὶ οἱ καιρικὲς συνθῆκες γίνονται ὅλο καὶ πιὸ δύσκολες, γιὰ τοὺς ὁδηγούς, ἀξίζει νὰ τοὺς θυμίσουμε, ἂν σκοπεύουν νὰ πάνε στὸ ἐξωτερικὸ ὅτι ἀπὸ τὸν περασμένο Αὔγουστο, τέθηκε σὲ ἰσχὺ ἕνας διεθνής, κανονισμὸς ποὺ ἐπιβάλλει τὴν ὕπαρξη φώτων ὁμίχλης καὶ στὸ πίσω μέρος τῶν αὐτοκινήτων.

Ὁ κανονισμὸς αὐτὸς ποὺ συντάχθηκε ἀπὸ μία ὁμάδα εἰδικῶν τῆς ὑποεπιτροπῆς χερσαίων μεταφορῶν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ, γιὰ τὴν Εὐρώπη, ἐντάσσεται στὸ Πρόγραμμα καθιερώσεως κοινῶν μέτρων καὶ μεθόδων σχετικὰ μὲ τὴν κατασκευὴ καὶ κυκλοφορία τῶν αὐτοκινήτων.

Ὁ νέος κανονισμὸς ὁρίζει τὴν ἔνταση καὶ τὸ χρῶμα τοῦ φωτὸς ποὺ πρέπει νὰ ἐκπέμπεται καὶ ρυθμίζει τὴν ὁμοιογένεια τῆς διεθνοῦς παραγωγῆς αὐτῶν τῶν φώτων. Ἐπίσης θεσπίζει ποινὲς γιὰ τοὺς παραβάτες. Στόχος τοῦ νέου αὐτοῦ μέτρου εἶναι ἡ αὔξηση τῆς κυκλοφοριακῆς ἀσφαλείας σὲ δρόμους ὅπου ἡ ὁμίχλη καὶ ἡ βροχὴ σὲ κάνουν νὰ βλέπεις τὴν τελευταία στιγμὴ τὸ ὄχημα ποὺ βρίσκεται μπροστά σου.

ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὸν ἑαυτόν σας
Γιὰ τὴν γυναῖκα σας
Γιὰ τὰ παιδιά σας
Γιὰ τὴν οἰκογένειά σας
ΔΩΡΑ
Γιὰ τὶς γιορτὲς
Γιὰ γενέθλια
Γιὰ κάθε ἐπέτειο
Θὰ δρῆτε σὲ πλούσια συλλογὴ καὶ σὲ τιμὲς πάντα φθηνότερες στὴν ΝΕΑ ΠΤΕΡΥΓΑ ποὺ δημιούργησαν γιὰ Σᾶς
ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Χ. & Ι. ΚΑΓΙΑΦΑΣ
ΕΡΜΟΥ 14 ΠΑΤΡΑΙ

ΤΖΑΜΙΑ - ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ - ΚΑΘΡΕΠΤΕΣ
παντὸς τύπου σὲ συμφέρουσες τιμὲς
ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
ΕΛΛΗΣΠΟΝΤΟΥ 87 & ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ
ΤΗΛ. 331-633 - ΠΑΤΡΑΙ

Ὅσα ἐνδιαφέρουν τὴν περιφέρειά μας

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ — ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Μὲ ὑπουργικὴ ἀπόφαση (ΦΕΚ γ΄ 206)6—9) διορίζονται οἱ κατωτέρω πτυχιοῦχοι Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν καὶ ΕΑΦΑ ὡς δόκιμοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ σὲ Δημόσια Γυμνάσια καὶ Λύκεια καὶ τίθενται στὴ διάθεση τῶν οἰκείων Γενικῶν Ἐπιθ. Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ὡς ἀκολούθως:

Ἀχαΐας: Τσαλπατούρου Κωνσταντίνα τοῦ Βασιλείου.
Φωτίου Παναγιώτης τοῦ Στεφάνου.
Βαρβσρίγου Αἰκατερίνη.
Κωστάμη Δήμητρα.
Ἀλεξίου Ἄννα.
Τσαούση Ἀνδριάνα.
Ἀθανασοπούλου Ἀδαμαντία.
Παπαφιλιπποπούλου Παρασκευή.
Γεωργάτου Εὐαγγελία.
Βλάχου Σταυρούλα.
Μουζάκη Ἀθανασία.
Τύμη — Χανιώτη Αἰκατερίνη.
Θανόπουλος Χαράλαμπος.
Παπαπαναγιώτου Παναγιώτης.
Χριστοδούλου Σοφία.
Καγκιλέρης Φώτιος.
Παπαδοπούλου Εὐφροσύνη.
Καρακωνσταντῆς Ἰωάννης.
Χρονᾶς Γεώργιος.
Παρασκευόπουλος Διονύσιος.
Παπανικολάου Νικόλαος.
Μαλλιᾶς Θεόδωρος.
Δημητρακόπουλος Γεώργιος.
Γεωργόπουλος Ἀσημάκης.
Νταρζάνου Κων)να.
Σαμαρτζῆς Κων)νος.
Πανουτσοπούλου — Γιακουμῆ Χαρίκλεια.
Τσελεπῶνη Βασιλική.
Σωτηρακοπούλου Μαρία.
Ρούσσου Ἐλευθερία.
Χαρίτου Βασιλική.
Ζιάβρα Φρειδερίκη.
Σκόνδρας Ἠλίας.
Κατσώλη Ἀναστασία.
Οἰκονομίδης Κύπρος.
Γκίκα Ἀγγελική.
Κοκκότης Γρηγόριος.
Κούτρας Παναγιώτης.
Ἀνδρικογιαννόπουλος Σωτήριος.

Μὲ τὴν ὑπουργικὴ πράξη (Φ.Ε.Κ. γ΄ 204)4.9), διορίζονται οἱ κατωτέρω πτυχιοῦχοι Νηπιαγωγοὶ καὶ τίθενται στὴ διάθεση τῶν Ἐπιθεωρητῶν Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως Πατρῶν:

Τατσιώνα Εὐφροσύνη.
Ματσῆ Μαρία.
Οἰκονομοπούλου Γεωργία.
Καραμπαλιᾶ Διονυσία.
Δελῆ Ἑλένη.
Ψιμάδα Λαμπρινή.
Νικολοπούλου Ἀσήμω.
Αἰγιαλείας: Χρονᾶ Χρυσάνθη.
Οἰκονόμου Γεώργιος.
Ξένου Ἀσπασία
Λάμπου Εὐαγγελία.
Τόμπρου Εὐθυμία.
Ντεμίρης Γεώργιος.
Κοσμᾶ Ἕλλη.
Ἀντωνοπούλου Ἑλένη.
Μπελεγρίνη Ἐρμιόνη.
Παπαγεωργίου Κων)νος.
Ἑλένης Δημήτριος.
Ἀκρίδας Νικόλαος.
Μέρμηγκας Γεώργιος.
Μαράντη Σοφία.
Καλαβρύτων:
Παπακωνσταντίνου Δημήτριος.
Παρασκευοπούλου Ἀναστασία.
Τζούδας Κων)νος.
Ζύλης Μιχαήλ.
Ἀλεξίου Γεώργιος.
Λιαρομάτης Δημήτριος.
Κυτέας Δημήτριος.
Σακελλαρίου Μαρία.
Χρυσανθόπουλος Ἀθανάσιος.
Μενύχτας Ἀνδρέας.
Γιοβᾶς Γεώργιος.
Μπιρμπίλης Δημήτριος.

Μὲ τὴν ὑπουργικὴ ἀπόφαση, διορίζονται οἱ κατωτέρω πτυχιοῦχοι Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν ὡς δόκιμοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ σὲ Δημόσια Γυμνάσια καὶ Λύκεια καὶ τίθενται στὴ διάθεση τῶν οἰκείων Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (ΓΕΜΕ) ὡς ἀκολούθως:

Ψαχούλιας Χαράλαμπος.

Περδικάρη — Κοψιδᾶ Κωνσταντίνα.

(Φ.Ε.Κ. γ΄ 207)7.9.).

Μὲ ὑπουργικὴ ἀπόφαση προάγονται, κατ' ἐκλογὴν ἀπὸ τὸ βαθμὸ τοῦ διδασκάλου Α΄ μὲ Μ.Κ. 6 καὶ μισθὸ Μ.Κ. 7, στὸ βαθμὸ τοῦ Διευθυντῆ Β΄ μὲ Μ.Κ. 7 οἱ ἑξῆς διδάσκαλοι:

Σφαέλλου Ζωὴ Β΄ Περιφ. Πατρῶν.

Πετρίτση Καλομοίρα Δ΄ Περιφ. Πατρῶν.

Ρίκου Μαρία τῆς Περιφ. Ζακύνθου.

(Φ.Ε.Κ. γ΄ 213)14.9).

Μὲ ὑπουργικὴ ἀπόφαση, οἱ κατωτέρω ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἀποχώρησαν αὐτοδικαίως ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία καὶ ἀπὸ τὶς ἀκόλουθες ἡμερομηνίες, γιατὶ συμπλήρωσαν 35ετῆ πραγματικὴ καὶ συντάξιμη ὑπηρεσία καὶ τὸ 56ο ἔτος τῆς ἡλικίας τους:

Τερζῆς Ἀριστείδης τοῦ Γεωργίου 26ου Δημοτ. Σχολείου Πατρῶν, ἀπὸ 6—8—1978.

Σκουταρᾶ Φωτεινὴ τοῦ Ἰωάννη, τοῦ 2ου Δημοτικοῦ Σχολείου Πατρῶν, ἀπὸ 6—8—1978.

Κατσαβοῦ Ἐλευθερία τοῦ Χρήστου τοῦ 6ου Δημοτ. Σνολείου Πατρῶν, ἀπὸ 6—8—1978.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Π. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ ἰατρεῖον του Γεροκωστοπούλου 24 καὶ Κανακάρη, εἰς 4ον ὄροφον καὶ ὥρας 8.30—11 καὶ 5.30—8.30
ΤΗΛ. 279-655

26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1978
ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Γιὰ τὸ Δημήτρη
καὶ τὴ Δήμητρα
ἐλᾶτε σὲ μᾶς
Δῶρα ποὺ ἀξίζουν....
Δῶρα πρακτικά....
Μὲ τιμὲς καταπληκτικὰ χαμηλὲς
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΔΩΡΩΝ
Μουστάκης
«Τὰ ἔχει ὅλα καὶ συμφέρει»

ΘΕΑΤΡΟΝ
ΠΑΝΘΕΟΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ — ΣΑΒΒΑΤΟ — ΚΥΡΙΑΚΗ
Ο
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Η
ΝΙΝΗ ΤΖΑΝΕΤ
ΜΕ ΤΟΝ ΘΙΑΣΟ
ΤΗΣ
ΚΟΥΛΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΣΤΗΝ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ
Ο ΡΩΜΗΟΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΣΟΝΤΑ
ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΩΡΑ 8 — ΒΡΑΔΥ 10.30
ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΠΡΟΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΣΤΟ ΤΑΜΕΙΟ ΤΟΥ ΠΑΝΘΕΟΥ
Ἰσχύουν τὰ εἰσιτήρια τῆς Ἐργατικῆς Ἑστίας, ἀνεξαρτήτου ἡμερομηνίας

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Λογήνι τοῦ ἥλιου τῆς κ. Λ. Γωγολένας

Τρέχει ὁ στίχος τῆς κ. Λίτσας Παπαδοπούλου (Γωγολίνας) καὶ σὰν καθάριο ρυάκι κατεβαίνει δροσερὸς καὶ μᾶς ἔχει δώσει καὶ ἄλλα ποιητικὰ βιβλία, ἀλλὰ πρέπει νὰ σταθοῦμε στὸ τελευταῖο, τὸ τέταρτο, ποὺ μόλις ἐκυκλοφόρησε. «Λογήνι τοῦ Ἥλιου», τὴν ἐπιγράφει τὴ νέα της ποιητικὴ συλλογὴ ποὺ τὸ πρῶτο της μέρος εἶναι ἀφιερωμένο στὸ μικρὸ της παιδί. «Ξύπνα, παιδάκι μου, —κοιμᾶσαι τόσο — ποὺ θὰ πετρώσω — νὰ σὲ κοιτῶ». Μιλάει ἡ Μητέρα καὶ τὰ λόγια της γιὰ τὸ παιδί, τὴν κορούλα της, γίνονται τραγούδι. Πραγματικά, ἕνα τραγούδι συνέχεια εἶναι αὐτὴ ἡ ποίηση τῆς κ. Γωγολίνας ποὺ στὸ ρυάκι της σὲ φέρνει νὰ λουστῆς καὶ σὺ στὰ νάματά της. Εἶναι τόσο δροσερὰ καὶ καθαρά, μὲ συγκίνηση, μὲ παλμό, μὲ μέτρο γλυκό. «Χτυποῦν — καμπάνες— κι ὅλοι — οἱ μάνες — Ἐσένα —ζητοῦν —καὶ καρτεροῦν —τὸ πέρασμά Σου — ἅγια Μορφή— ἅγια ψυχή...».

Ἀρκετοὶ στίχοι ἐπίσης εἶναι ἀφιερωμένοι στὰ Καλάβρυτα καὶ ἀναδίνουν ὅλη τὴ συγκίνηση ποὺ μιὰ αἰσθαντικὴ ψυχὴ μπορεῖ νὰ νοιώσῃ μπροστὰ στὴ μεγάλη σύνθεση ποὺ ἔχει τὸ παρελθὸν καὶ τὸ παρὸν τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς πολιτείας, τοῦ χώρου τῆς Ἱστορίας μας. Γενικὰ ἡ ποίηση τῆς κ. Γωγολίνας εἶναι μι